

NADARZENIE (1) *sb n*

G sg nad(a)rz(e)ni(a).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. nadarzać.

Obdarzenie: [Praerogativa... Przełożenye albo ofobne nadarzenye [wyd. 1546: nadárzenie, wyd. 1558: nádárzenye] *Cervus F40 31v.*]

Zwrot: »mieć [co] z nadarzenia bożego«: Przykazania Boże abys łtrzegł [...] Przy tym iestli małz żonę albo dziatki: patrzay aby ie zprawił wrzędnie y też czaładkę [!] twoię/ y theż łtatek thwoy ktori małz z nadarzenia Bożego: rozłzafować według vmyłłu á rozumu twego. *FalZioł V 66.*

Cf **NADARZYĆ**

KCh